

Na podlagi prvega odstavka 137. člena in dvanajstega odstavka 199.a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) ter 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o koncesiji za rabo termalne vode za potrebe kopališča Terme Snovik iz vrtin V-16/95 in V-17/96

I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE

1. člen (predmet koncesije)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podeli koncesijo za rabo termalne vode za potrebe kopališča Terme Snovik iz vrtin V-16/95 in V-17/96 (v nadaljnjem besedilu: koncesija) na naslednjih vrtinah:

- V-16/95 (ID znak 1916-645/1-0), koordinate (X: 119369, Y: 477139, Z: 435);
- V-17/96 (ID znak 1916-645/1-0), koordinate (X: 119369, Y: 477137, Z: 435).

(2) Obseg vodne pravice, izražen kot največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe vode, iz vrtine V-16/95 je 12.500 m³/leto in iz vrtine V-17/96 37.500 m³/leto. Največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine V-16/95 je 1,0 l/s in iz vrtine V-17/96 3,0 l/s. Največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe vode je 50.000 m³/leto.

(3) Koncesija se podeli za rabo termalne vode za potrebe dejavnosti bazenskega kopališča s klasifikacijsko številko 3.1.2, v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst posebne rabe vode in naplavin.

(4) Območje koncesije obsega območje vrtin V-16/95 in V-17/96 iz prvega odstavka tega člena in zajema termalno podzemno vodo iz vodnega telesa podzemne vode Kamniško-Savinjske Alpe (VTPodV_1006), in sicer iz prvega vodonosnika.

(5) Napajalno območje vrtin V-16/95 in V-17/96 iz prvega odstavka tega člena ter meja tega območja se prikažeta na digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu in objavita v informacijskem sistemu okolja.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE

2. člen

(pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Koncesija se podeli brez javnega razpisa pravni ali fizični osebi, ki ima v posesti in uporablja objekte za črpanje in odvzem termalne vode za izvajanje dejavnosti kopališč v objektih Term Snovik.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

1. je vložila pobudo za izdajo koncesijskega akta oziroma vloge za izdajo koncesije v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
2. je tehnično usposobljena in opremljena za izvajanje dejavnosti kopališč,
3. ima pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi podzemna voda za dejavnost kopališč, in
4. proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehala poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.

(3) Koncesija se podeli za obdobje 30 let.

(4) Koncesijsko obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

3. člen

(pogoji izvajanja koncesije)

(1) Oseba, ki pridobi koncesijo (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje okoljevarstvene pogoje, pogoje varstvenega režima in načina rabe podzemne vode:

1. zagotavljati, da največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode in največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz drugega odstavka 1. člena te uredbe nista preseženi;
2. zagotavljati, da s svojo dejavnostjo ne povzroči poslabšanja ali ne prepreči doseganja dobrega kemijskega in količinskega stanja vodnega telesa podzemne vode, določenega v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;
3. imeti črpališče urejeno tako, da je preprečen vnos onesnaževal v vodonosnik;
4. zagotavljati, da je izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode več kot 70 odstotkov, na način in v roku, ki sta določena s koncesijsko pogodbo. Izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode se izračuna v skladu s prilogo 1, ki je sestavni del te uredbe;
5. dejavnost izvajati tako, da pride le do občasnih sprememb toka podzemne vode ali do stalnih sprememb toka le na omejenem prostoru, vendar pa to ne sme povzročiti vdora druge vode ter stalnega in jasno izraženega umetnega trenda v spremembah toka, zaradi katerega bi do takih vdorov lahko prišlo pozneje;
6. zagotavljati monitoring v skladu s 4. členom te uredbe in prilogo 2, ki je sestavni del te uredbe;
7. skrbeti za najmanjšo mogočo porabo podzemne vode, ponovno uporabo podzemne vode ter uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo;
8. izvajati ukrepe iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, in
9. uporabljati podzemno vodo izključno za lastne potrebe, za katere se podeljuje koncesija.

(2) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje naravovarstvene pogoje:

1. zagotavljati, da ne ogroža naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, in
2. preprečiti škodljive vplive ter ogrožanje naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

(3) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati druge pogoje, in sicer:

1. skrbeti za varstvo objektov in naprav za rabo podzemne vode ter za njihovo redno vzdrževanje;
2. vzpostaviti stalen nadzor nad objekti in napravami za rabo podzemne vode ter zagotavljati dostop samo pooblaščenim osebam koncesionarja;
3. dopustiti izvajanje meritev za potrebe državnega monitoringa podzemnih voda na vseh vrtinah, ki jih upravlja;
4. po navodilu koncedenta sodelovati pri izvajanju kratkotrajne (do 24-urne) popolne prekinitev odvzema vode, ki ga zaradi ocenjevanja količinskega stanja podzemne vode praviloma enkrat letno istočasno izvedejo vsi koncesionarji, ki odzemajo vodo iz istega termalnega vodonosnika (prekinitveni test);
5. zagotoviti koncedentu brezplačen dostop do podatkov o dosedanjih raziskavah, ki lahko dajo podatke o podzemni vodi;
6. trajno hraniti tehnično, litološko, hidrogeološko dokumentacijo in dokumentacijo, potrebno za izvajanje monitoringa iz 4. člena te uredbe, v tiskani in digitalni obliki;
7. zagotoviti brezplačni dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na rabo vode;
8. vzdrževati ali sanirati vrtine, izvedene pri raziskavah vodnega vira, ki je predmet koncesije;
9. po prenehanju koncesije z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje koncesije, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja vode;
10. sodelovati s koncedentom pri izvajanju izrednih ukrepov, če se poveča stopnja ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda, ali intervencijskih in sanacijskih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda;
11. omogočiti brezplačno uporabo objektov in naprav v primeru suše, nenadnega onesnaženja ali poškodbe sistema za oskrbo s pitno vodo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja oskrbe s pitno vodo, in
12. redno odstranjevati plavje in odzemat naplavine na območju najmanj desetih metrov gorvodno in dolvodno od posameznega izpusta odpadne vode v površinske vode.

(4) Koncesionar mora s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram, če pride do:

1. značilnega trenda zniževanja gladine podzemne vode, ki zajema vsaj šestletno obdobje,
2. značilnega trenda negativnih učinkov dolgoročnih sprememb režima toka podzemne vode,
3. preseganja količinskega obnavljanja vodonosnega sistema ali
4. vdora vode iz sosednjega vodonosnika ali površinske vode.

(5) Pojave iz prejšnjega odstavka ugotovi koncesionar na podlagi podatkov monitoringa iz 4. člena te uredbe ali ga o njih obvesti pristojni upravni organ.

(6) Koncesionar mora odzemat podzemno vodo in izvajati koncesijo tako, da ne vpliva na drugo dovoljeno posebno rabo vode.

4. člen (monitoring)

(1) Koncesionar mora zagotavljati izvajanje monitoringa, ki obsega monitoring odvzetih količin podzemne vode ter monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtnice v skladu z zahtevami iz priloge 2 te uredbe.

(2) Monitoring se izvaja po programu, ki ga za obdobje treh zaporednih koledarskih let (v nadaljnjem besedilu: program monitoringa) pripravi koncesionar, potrdi pa Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Monitoring je treba izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo monitoring podzemnih in površinskih voda, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(4) Koncesionar mora predložiti agenciji v potrditev program monitoringa najpozneje do 1. julija zadnjega leta pred začetkom novega obdobja, za katero se pripravlja program monitoringa. Agencija potrdi program monitoringa v enem mesecu po njegovem prejemu. Če agencija ugotovi, da program monitoringa ni pripravljen v skladu s prejšnjim odstavkom in prilogo 2 te uredbe, mora koncesionar v enem mesecu od prejema ugotovitev in priporočil agenciji poslati popravljen program monitoringa.

(5) Koncesionar mora najpozneje do 28. februarja tekočega leta poslati agenciji poročilo o meritvah, obdelavi podatkov in rezultatih izvajanja monitoringa za preteklo leto v skladu s prilogo 2 te uredbe.

(6) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

- poročilo o meritvah za preteklo leto, ki vsebuje splošni opis izvajanja monitoringa in posebnosti v obdobju, na katero se poročilo nanaša,
- rezultate monitoringa za preteklo leto, ki vsebujejo rezultate po posameznih sestavnih delih monitoringa in parametrih, posebej pa o vrednostih ΔT in Q_{dej} , in
- obdelavo oziroma analizo ter razlago podatkov monitoringa.

(7) Obrazec poročila iz petega odstavka tega člena je objavljen na spletni strani agencije.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

5. člen (opredelitev plačila za koncesijo)

Koncesionar plačuje plačilo za koncesijo za vsako leto rabe podzemne vode posebej ves čas trajanja koncesije.

6. člen (višina plačila za koncesijo)

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej.

(2) Višina plačila za koncesijo se za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} + Q_{vod_prav}) / 2) \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

- $V_{koncesija}$: višina plačila za koncesijo, izražena v eurih,
- C: povprečna letna cena za 1 MJ toplote, ki se jo pridobi iz ekstra lahkega kurilnega olja ter izračuna iz kurilne vrednosti ekstra lahkega kurilnega olja (ki je 42,6 MJ/kg) in cene ekstra lahkega kurilnega olja v maloprodaji v letu, ki je dve leti pred letom, za katero se določa plačilo za koncesijo. Povprečna letna cena za 1 MJ toplote se izraža v eurih,
- Q_{dej} : letna količina iz vseh vrtin odvzete podzemne vode v m³ oziroma zmogljivost objekta za črpanje za obdobje, ko ni na razpolago meritev načrpane podzemne vode, izražena brez enote za količino (m³),
- Q_{vod_prav} : obseg vodne pravice v m³ iz drugega odstavka 1. člena te uredbe, ki določa največjo dovoljeno letno prostornino (količino) v m³, izražena brez enote za količino (m³),
- ΔT : temperaturna razlika med povprečno letno temperaturo podzemne vode na ustju vrtine in 12°C, izražena brez enote za stopinje (°),
- D: faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode.

(3) Višina plačila za koncesijo se v primeru vračanja neonesnažene podzemne vode v vodonosnik za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija_R} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} - 80 \% Q_{vrnjene}) + (Q_{vod_prav} - 80 \% Q_{vrnjene})) / 2 \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

- $Q_{vrnjena}$: letna količina vrnjene podzemne vode v vodonosnik v m³, izražena brez enote za količino (m³).

(4) Poročanje o količini vrnjene neonesnažene podzemne vode iz prejšnjega odstavka se podrobneje uredi s koncesijsko pogodbo.

7. člen

(povprečna cena toplote (C) in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode (D))

(1) Povprečno letno ceno toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) iz prejšnjega člena določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Spremembo povprečne letne cene toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) določi vlada najpozneje do 31. decembra tekočega leta za naslednje leto.

8. člen

(način plačevanja plačila za koncesijo)

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij na podračun, določen s predpisom, ki ureja podračune in način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov, na podlagi računa.

(2) Akontacija znaša polovico zneska, izračunanega po enačbi iz drugega odstavka 6. člena te uredbe, pri čemer se uporablja povprečna cena toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D), določeni na podlagi prejšnjega člena. Vrednosti ΔT in Q_{dej} se pridobita iz poročila iz petega odstavka 4. člena te uredbe za preteklo leto.

(3) Prva akontacija v letu zapade v plačilo zadnji plačilni dan v juniju, druga akontacija v letu pa zadnji plačilni dan v decembru.

(4) Za nepravočasno plačane zneske akontacij oziroma plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

(5) Koncesionar, ki med letom preneha izvajati koncesijo, mora organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico, v 30 dneh po prenehanju izvajanja koncesije poslati podatke iz drugega odstavka tega člena.

9. člen (poračun)

(1) Koncesionar mora organu iz petega odstavka prejšnjega člena vsako leto najpozneje do 28. februarja poslati podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena za preteklo leto. Morebitno razliko med z akontacijama vplačanimi zneski in višino plačila za koncesijo, določeno v skladu s 6. členom te uredbe, je treba plačati na način iz prvega odstavka prejšnjega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po izdaji poročuna plačil za koncesijo.

(2) Če koncesionar ni poslal podatkov iz drugega odstavka prejšnjega člena v predpisanem roku ali je poslal napačne podatke, se za določitev višine plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prejšnjega odstavka.

10. člen (hramba dokumentacije)

(1) Koncesionar mora dokumentacijo, s katero dokazuje resničnost in pravilnost podatkov iz drugega odstavka 8. člena te uredbe, hraniti še najmanj pet let od prejema računa oziroma poročuna za plačilo za koncesijo.

(2) Koncesionar mora hraniti podatke, pridobljene na podlagi monitoringa iz 4. člena te uredbe, še najmanj pet let po preteku koncesijskega obdobja.

IV. KONCESIJSKA POGODBA

11. člen (sklenitev in vsebina koncesijske pogodbe)

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijska pogodba je sklenjena, ko jo podpišeta obe pogodbeni stranki.

(3) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin, ki jih določata zakon, ki ureja vode, in zakon, ki ureja varstvo okolja, določijo zlasti:

1. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem koncesije,
2. razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,
3. način finančnega in strokovnega nadzora,
4. pogodbene kazni zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,

5. prenos oziroma odstranitev objektov in naprav ter sanacija vrtin po prenehanju koncesije in
6. medsebojno obveščanje.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje določijo tudi ukrepi in pogoji iz 3. člena te uredbe na podlagi podatkov o:

1. globini črpanja in temperaturi podzemne vode na ustju vrtine,
2. stanju podzemnih voda na vodnem telesu iz četrtega odstavka 1. člena te uredbe,
3. uporabljanju podzemne vode za oskrbo s pitno vodo,
4. varstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
5. ukrepov iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ter
6. varstvenih in razvojnih usmeritvah oziroma mnenjih, če se rabi voda na območju naravne vrednote oziroma na območju, varovanem po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(višina plačila v prehodnem obdobju)

(1) Plačilo za koncesijo se začne plačevati s 1. januarjem 2016.

(2) Ne glede na 6. člen te uredbe znaša višina plačila za koncesijo 60 odstotkov za leto 2016, 70 odstotkov za leto 2017, 80 odstotkov za leto 2018 in 90 odstotkov za leto 2019 plačila za koncesijo, izračunanega na način iz 6. člena te uredbe.

13. člen

(povprečna letna cena toplote in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode v prehodnem obdobju)

(1) Vlada sprejme sklep iz 7. člena te uredbe v enem letu od uveljavitve te uredbe.

(2) Do uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka znaša povprečna letna cena za 1 MJ toplote (C) 0,026 eura, faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) pa 1.

14. člen

(prva akontacija in podatki za izračun do vzpostavitve poročanja o monitoringu)

(1) Višino prve akontacije plačila za koncesijo določi organ iz petega odstavka 8. člena te uredbe, na podlagi podatkov o količini odvzete vode iz vrtin iz 1. člena te uredbe za preteklo leto.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poslati organu iz prejšnjega odstavka v enem mesecu od dokončnosti odločbe o določitvi koncesionarja.

(3) Če podatki iz prejšnjega odstavka niso poslani v roku iz prejšnjega odstavka, se za izračun plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prvega odstavka tega člena.

(4) Do vzpostavitve rednega letnega poročanja v skladu s petim odstavkom 4. člena te uredbe mora koncesionar do 28. februarja tekočega leta pošiljati podatke iz drugega odstavka 8. člena te uredbe organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico.

15. člen

(prvi program monitoringa in prvo poročilo o monitoringu)

(1) Koncesionar mora prvi program monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe predložiti agenciji v potrditev najpozneje v šestih mesecih od sklenitve koncesijske pogodbe.

(2) Koncesionar mora prvič poslati poročilo iz petega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 28. februarja leta, ki sledi letu potrditve prvega programa monitoringa.

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-58/2015

Ljubljana, dne 13. novembra 2015

EVA 2015-2550-0153

Vlada Republike Slovenije

Dr. Miroslav Cerar
predsednik